

The background features a gradient from deep purple at the top to a dark blue at the bottom. Overlaid on this are several faint, light-colored circular elements. On the left side, there is a large circular scale with tick marks and numbers ranging from 150 to 260. To the right of the scale, there are several concentric circles, some of which have arrows indicating a clockwise direction. The overall aesthetic is technical and modern.

Julekassen 2024

Julen er hjerternes fest



Det var mørkt udenfor, og sneen var begyndt at dale ned.

Det interesserede nu ikke Storm ret meget.

Han var vildt optaget af sit nye computerspil.

Lige nu var han ved at vinde over Malte, hans bedste kammerat, som boede i nærheden.

De spillede online og snakkede over deres head-set.

- Så, nu tager jeg dig, råbte Storm ind i mikrofonen.

Og så blev alt mørkt.



Forundret kiggede Storm rundt i værelset.
Lamper, computer og tv var gået ud.
Der var helt sort – intet virkede.
Heldigvis havde Storm en lommelygte.
Den tændte han og gik hen til sin lillesøster Sias
værelse.
- Har du det også mørkt? spurgte hun, da han
trådte ind.
Storm nikkede og så, at Sia havde tændt en lygte.



- Hvad laver du, spurgte Storm.
- Jeg fletter julehjerter, sagde Sia. - Vil du være med?
Storm ville nu hellere finde ud af, hvorfor strømmen var væk.
- Det er nisserne, sagde Sia. - De vil have os til at finde juleglæden uden at kigge på skærme.
- Sikke noget vrøvl, udbrød Storm, men lige i det han så ud ad vinduet, fik han øje på et lille væsen. Ja, det var som om, det havde en rød tophue på. I det samme bankede det lille væsen på ruden.



Sia så også den lille nisse og skyndte sig at åbne vinduet.

Ind sprang en lille løjerlig fyr. Han landede lige imellem Sias flettede hjerter.

- Nøj hvor er de fine, sagde han med en spæd stemme.

- Og goddag, tag hatten af, sagde han og bukkede.

- Jeg hedder NissePeter, og jeg kommer for at få hjælp.

- Hjælp, sagde Storm forundret. - Du skulle hellere hjælpe os med at få strømmen igen.

- Ja, ja, sagde NissePeter. - Kommer tid, kommer råd. Jeg var nødt til at fange jeres opmærksomhed, og det med strømmen virkede jo.



Storm skulle lige til at skælde ud, fordi NissePeter havde afbrudt hans computerspil, da Sia brød ind og spurgte: - Hvad kan vi hjælpe dig med?

NissePeter fortalte om Trollden Rumle, der gik og væltede træerne i skoven og nu nærmede sig Nissebyen Hjertely.

- I må hjælpe os med at stoppe ham, sagde NissePeter.

- Nisseby og en trolld - aldrig har jeg hørt så meget vrøvl, sagde Storm,

- men måske kunne du lige få strømmen til at komme tilbage igen.

- Okey Dokey, sagde NissePeter og klappede i hænderne. Straks var der lys i hele huset. I det samme ringede det på døren.



Udenfor stod Malte, Storms kammerat.

- Hvorfor afbrød du vores spil? spurgte han forundret.

- Det har jeg ikke tid til at forklare nu, sagde Storm.

- Vi skal hjælpe vores lille ven her, sagde han og pegede på NissePeter.

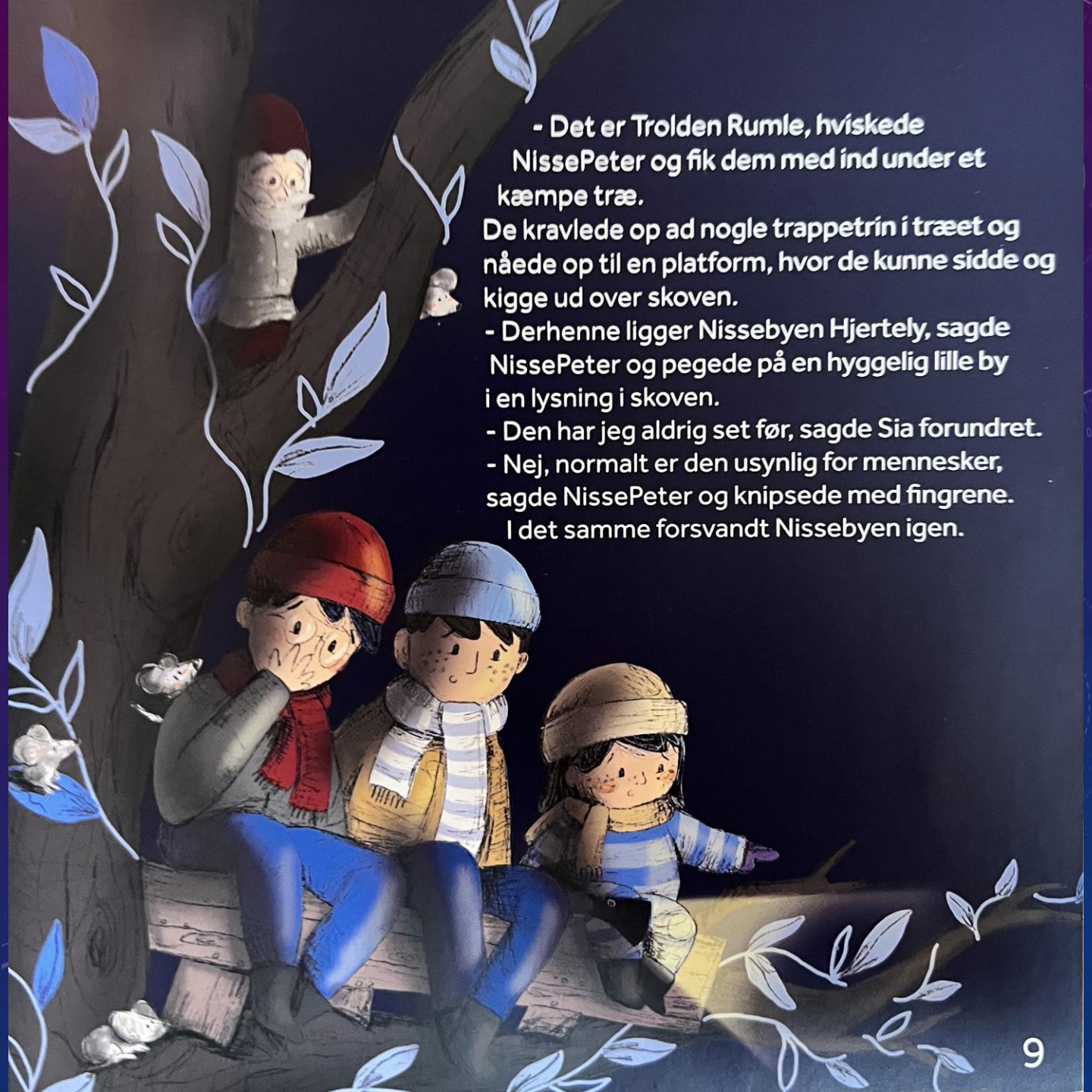
De tog godt med tøj på, og så løb de mod skoven med NissePeter hoppende foran.

Da de kom et godt stykke ind i skoven, synes Sia, at det blev lidt uhyggeligt.

- Lytte, bytte – hør engang, sagde NissePeter og lagde hånden bag øret.

Nu kunne de alle høre, hvordan det knagede og bragede i træerne, og af og til knækkede et træ med et stort brag.



A dark blue illustration of a large tree trunk. A small, light-colored figure with a red hat is visible in a hole in the tree. At the bottom, three children are sitting on a wooden log. The child on the left wears a red hat and a red scarf, looking thoughtful with a hand to their chin. The middle child wears a blue hat and a striped scarf. The child on the right wears a tan hat and a blue and white striped shirt, pointing towards the right. The background is dark blue with white leafy branches.

- Det er Trollden Rumle, hviskede
NissePeter og fik dem med ind under et
kæmpe træ.

De kravlede op ad nogle trappetrin i træet og
nåede op til en platform, hvor de kunne sidde og
kigge ud over skoven.

- Derhenne ligger Nissebyen Hjertely, sagde
NissePeter og pegede på en hyggelig lille by
i en lysning i skoven.

- Den har jeg aldrig set før, sagde Sia forundret.

- Nej, normalt er den usynlig for mennesker,
sagde NissePeter og knipsede med fingrene.

I det samme forsvandt Nissebyen igen.

Men nu kunne de både se og høre Trolde Rumle. Han var kæmpestor, og hver gang han tog et skridt, væltede der flere træer.

- Åh nej, skreg Sia, - han ødelægger jo skoven for alle de dyr, der plejer at bo der.
- Temlig, nemlig, sagde NissePeter trist til mode - og for alle nisserne med.
- Vi må gøre noget, sagde Storm og Malte i kor, men selv om de havde spillet utroligt mange indviklede spil, havde der aldrig været noget med trolde, der væltede træer.



- Jeg har en ide! udbrød Sia.

Hurtigt tømte hun lommerne og fandt en masse julehjerter frem. Dem havde hun flettet i skolen, men havde ikke fået dem op af lommerne før nu.

- Hvis vi nu pynter træerne, så kan det være, at trolden ikke nænner at vælte dem? sagde Sia.

Storm og Malte kiggede skeptisk på hende - de var vant til at monstre skulle skydes, i de spil de plejede at spille.

NissePeter var fyr og flamme. Det var noget, de ikke havde prøvet før.

- Jeg skaffer papir og sakse og sætter nisserne i Nissebyen i gang, sagde NissePeter glad.



Så fik børnene travlt. Hver gang der var blevet flettet et julehjerte, hængte de det op på træerne i skoven, og i løbet af ingen tid lignede skoven en stor juledekoration. Nu kunne de høre Trollden nærme sig. Det gungrede i jorden for hvert skridt den tog, men pludselig stod den stille. Forundret bøjede Trollden Rumle sig ned og kiggede på de flot dekorerede træer. Børnene og nisserne holdt vejret. Hvad ville der nu ske?

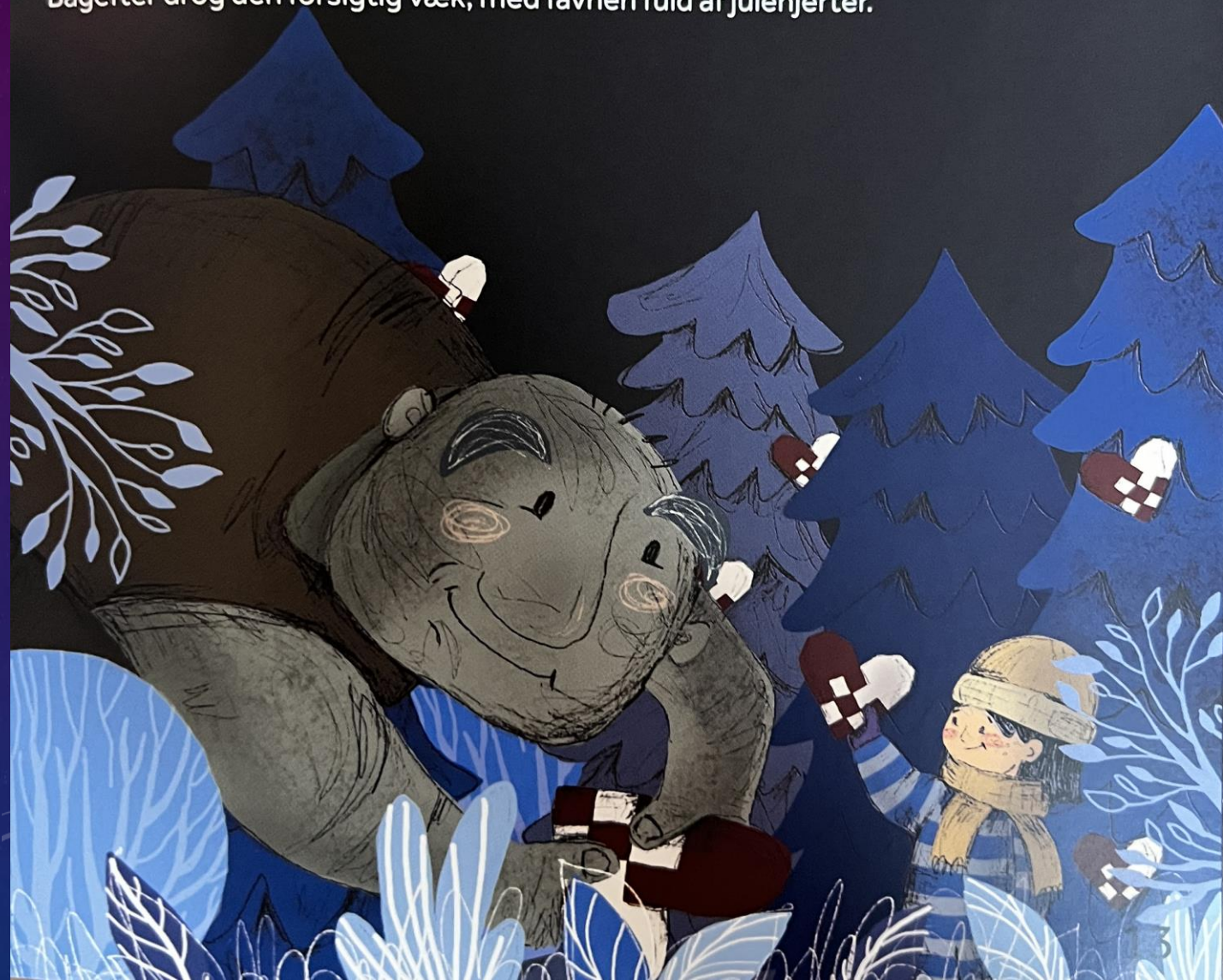


Med et stort smil tog Trolde Rumle et julehjerte i hånden og kiggede på det. Da alt var roligt, turde Sia godt nærme sig trolde, og hun sagde:

- Hvis du holder op med at trampe rundt og ødelægge alting, skal du få alle de julehjerter, du har lyst til. Jeg kan endda hjælpe dig med selv at lave nogle.

Trolde Rumle kiggede forundret på hende, men satte så et stort smil op.

Bagefter drog den forsigtig væk, med favnen fuld af julehjerter.



Da Storm og Sias forældre kom hjem, så de til deres overraskelse, at børnene ikke sad foran deres skærme, som de plejede, men i stedet var i gang med at pynte juletræet, ja nærmest hele huset med julehjerter.

- Hvad sker der? spurgte de i kor.

- Det er jul, sagde Storm og Sia, - og julen er jo hjerternes fest



**En eventyrlig beretning af
Erik Dyhr Thomsen**

**Illustreret af
Lea Hoffmann**